

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/112/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118367922
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6118367922.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu - SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, Sučany, IČO: 50 387 189, v zastúpení právne - JUDr. Tomáš Zboja, advokát, Kuzmányho 4, Martin, IČO: 42 072 905, proti žalovanému - KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, v zastúpení právne - JUDr. Felix Neupauer, advokát, Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 196,80 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 17C/3/2019-122 zo dňa 6.7.2020 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu.

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvej inštancie (ďalej len okresný súd) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 196,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 196,80 eur od 5.5.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Na základe vykonaného dokazovania, pri právnom posúdení postupujúc podľa § 4 ods. 1 a 2, ods. 4, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „PZPZ“), podľa § 442 ods. 1, 3, § 427 ods. 2, § 524 ods. 1, 2, § 580 Občianskeho zákonníka konštatoval dôvodnosť žaloby a jej vyhovet v celom rozsahu.

3. Vykonané dokazovanie preukázalo, že dňa 30.1.2018 došlo v Žiline ku škodovej udalosti na vozidle značky zn. Nissan X-Trail ev. č. ZA531HG spôsobenej poškodenému B. D. prevádzkou motorového vozidla Volkswagen Touran ev. č. ZA584AG poisteného u žalovaného, pritom poistná udalosť je evidovaná u žalovaného pod č. 9527301775. V bezprostrednej súvislosti s uvedenou udalosťou bol poškodený B. D. nútený si požičať náhradné vozidlo, za tým účelom uzatvoril so žalobcom (v pozícii prenajímateľa) zmluvu o nájme č. 94 zo dňa 8.2.2018, na jej základe si prenajal nájom osobného vozidla Nissan Qashqai ev. č. BL481OK na dojednanú dobu od 8.2.2018 až do 16.2.2018 za dohodnuté denné nájomné v sume 64,80 eur. Faktúrou č.180106 zo dňa 16.2.2018 (splatnou dňa 2.3.2018) žalobca fakturoval poškodenému (B. D.) za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme č. 94 za obdobie od 8.2.2018 do 16.2.2018 nájom vozidla zn. Nissan Qashqai ev. č. BL481O za 9 dní po 54 eur celkom sumu 583,20 eur s DPH. Žalovaný po ukončení šetrenia poistnej udalosti dňa 18.4.2018 poistné plnenie uznal vo výške 386,40 eur - priznal dobu na zapožičanie náhradného vozidla 7 dní

(krátil o dva dni, nakoľko faktúra za opravu motorového vozidla bola vystavená 13.2.2018; priznaná sadzba za nájom MV 55,20 eur bez DPH na základe porovnateľných ponúk autopožičovní v regióne a kategórie zapožičaného MV). Žalobca nadobudol pohľadávku od poškodeného na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 16.2.2018, v ktorej poškodený (postupca) deklaroval, že má peňažnú pohľadávku voči žalovanému, ktorý rieši škodu spôsobenú vozidlom Volkswagen Touran ev. č. ZA584AG vo výške 583,20 eur, z titulu jeho nároku voči poisťovni ako nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 30.1.2018 na vozidle Nissan X-Trail ev.č. ZA531HG. Zmluvné strany v bode 4/ cit. zmluvy dohodli, že postúpenie pohľadávky uvedenej v bode 1/ je odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky je vo výške 583,20 eur, ktorá zodpovedá neuhradenej časti faktúry č. 180106 vystavenej prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného motorového vozidla zn. Nissan Qashqai ev. č. BL481OK. V bode 5/ citovanej zmluvy o postúpení pohľadávky zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné nároky na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa podpisom tejto zmluvy započítavajú, pričom SETCAR si bude pohľadávku podľa bodu 1/ vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

4. V súdnej veci okresný súd hodnotil nárok žalobcu voči žalovanému ako nárok vyplývajúci z práva poškodeného podľa § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z., o povinnom zmluvnom poistení uplatniť nárok na náhradu škody vzniknutej mu v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla priamo proti poisťovateľovi, ktorý nárok na žalobcu mal prejsť z poškodeného postúpením pohľadávky, ktorú uzatvoril poškodený so žalobcom dňa 16.2.2018 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 30.1.2018, a to vo výške 583,20 eur. V danom prípade ide o priamy nárok poškodeného proti poisťovateľovi na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá poistený, pričom podmienkou pre úspešné uplatnenie tohto nároku je jeho preukázanie. Uplatnený nárok žalobcu vo výške 196,80 eur spočíva v rozdieli sumy vo výške 583,20 eur uvedenej vo faktúre za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme a z poskytnutého poistného plnenia žalovaným vo výške 386,40 eur.

5. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu považoval súd za preukázanú zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 16.2.2018. Zdôraznil, že z jej obsahu vyplýva postúpenie pohľadávky vo výške 583,20 eur voči žalovanému za odplatu vo výške 583,20 eur a ktorá zodpovedá faktúre č. 180106. Zmluvou o postúpení pohľadávky poškodený ako postupca postúpil žalobcovi nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou a to z titulu nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001. Predmetom zmluvy tak bola pohľadávka z titulu poistného plnenia, ktorého súčasťou bol nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla. V zmluve o postúpení pohľadávky sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky, a to nárok poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky a nárok žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa navzájom započítavajú. V danom prípade išlo odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie. Nadobudnutím takto postúpenej pohľadávky sa tak žalobca stal aktívne vecne legitimovaným subjektom na jej uplatnenie.

6. Doba prenájmu v dĺžke 9 dní bola preukázaná. Pokiaľ žalovaný v rámci svojej obrany dĺžku doby prenájmu namietal, bolo jeho dôkaznou povinnosťou spoľahlivo preukázať, že doba prenájmu v takomto rozsahu nebola nutná. Žalovaný nespochybnil, že poškodený v príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou užíval prenajaté motorové vozidlo, namietal dôvodnosť časového rozsahu jeho užívania a bolo však jeho procesnou povinnosťou okrem popretia skutkových tvrdení produkovať aj vlastné tvrdenia a ich preukázať. Pokiaľ žalovaný namietal tvrdenia žalobcu, nenavrhol žiadne dôkazy na preukázanie opaku. Nepostačuje iba samotné namietanie bez relevantného zdôvodnenia a preukázania. V danej veci vyhodnotil okresný súd za nepochybné, že poškodený v dôsledku škodovej udalosti bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo, stalo sa tak v dôsledku poistnej udalosti zavinenej škodcom, t.j. poistencom žalovaného, teda tento stav nebol výsledkom dobrovoľného rozhodnutia poškodeného. Žalobca v konaní preukázal ujmu, ktorá spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za požičanie motorového vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Napokon žalobca preukázal listinnými dôkazmi, že v priamej príčinnej

súvislosti s predmetnou poisťou udalosťou užíval prenajaté motorové vozidlo od 8.2.2018 do 16.2.2018 a za uvedené časové obdobie zaplatil ako nájomca prenajímateľovi sumu 583,20 eur.

7. Popri istine 196,80 eur súd priznal žalobcovi nárok aj na príslušenstvo istiny, t.j. na uplatnený úrok z omeškania, postupoval podľa § 517 ods. 1 veta prvá a odsek 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Pri posudzovaní omeškania žalovaného okresný súd odkazuje aj na znenie ustanovení § 11 ods. 6, 7, 8 zák. č. 381/2001 Z.z. Preukázateľne žalovaný oznámil žalobcovi, že šetrenie poisťnej udalosti ukončil dňa 18.4.2018, podľa názoru súdu od nasledujúceho dňa 19.4.2018 začala mu plynúť pätnásťdňová lehota na plnenie v zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., ktorá uplynula dňa 4.5.2018. Ukončenie prešetrovania žalovaného, vykonané v lehote stanovenej v § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., ho nezbujuje zodpovednosti za oneskorené plnenie, ktorého splatnosť je stanovená v § 11 ods. 7 citovaného zákona po uplynutí 15 dní od skončenia prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Žalobca ako právny nástupca poškodeného priamo uplatnil právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. proti poisťovni. Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t.j. neposkytne poistné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo poškodeného (resp. jeho právneho nástupcu - žalobcu) popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 11 ods. 8 citovaného zákona upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 citovaného zákona, t. j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poisťnej udalosti, avšak nezbujuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru súdu poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade kráteného (neúplného) poistného plnenia dostane do omeškania. Opačný výklad by chránil poisťovňu i v prípadoch, keď sa v súdnom konaní preukáže, že nedôvodne odmietla (celkom alebo sčasti) poskytnúť poškodenému poistné plnenie. Z vyššie uvedených dôvodov sa okresný súd odklonil od právneho názoru Najvyššieho súdu SR prezentovaného v rozsudku sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018. Keďže lehota na plnenie v zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. žalovanému uplynula, počiatok jeho omeškania so zaplatením žalovanej istiny nastal od 5.5.2018, od ktorého dátumu žalobcovi vznikol zákonný nárok na úroky z omeškania. Keďže s postúpenou pohľadávkou prechádza aj príslušenstvo, priznal súd žalobcovi aj úrok z omeškania a to odo dňa uplynutia 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie (§ 11 ods. 6, 7 zák. č. 381/2001 Z.z.), ktoré bolo poškodenému oznámené ukončením šetrenia dňa 18.4.2018 (žalovaný túto skutočnosť nijako nepopieral). Žalovaný po skončení prešetrovania poisťnej udalosti bol povinný do 15 dní poskytnúť poistné plnenie, čo neučinil, preto súd priznal od 5.5.2018 žalobcovi nárok na úroky z omeškania vo výške stanovenej v súlade s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Žalobcovi v spore úspešnému patrí nárok aj na náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému v celom rozsahu, pri uvedenom závere okresný súd postupoval podľa § 255 ods. 1 CSP, poznamenal ďalej, že o výške náhrady trov bude rozhodované postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

8. Proti rozsudku sa odvolal v zákonnej lehote žalovaný. Domáhal sa zrušenia rozsudku a žiadal vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. Odvolateľ považuje rozsudok okresného súdu za nesprávny, nezákonný a arbitrárny. Podľa jeho názoru rozhodnutie trpí vo svojej podstate aj nepreskúmateľnosťou. V ňom vyslovil súd právne závery, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých bolo nevyhnutné pre právne posúdenie veci, následne rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil, hoc podľa § 220 ods. 2 tretia veta CSP je povinnosťou súdu dbať o to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

10. Žalovaný je ďalej názoru, že súd prvej inštancie nedostatočne a nesprávne sa vysporiadal s namietanou aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu v spore. Naďalej zotráva na tom, že žalobca nebol vo vedenom konaní aktívne vecne legitímovaný. Zo súdom uvádzaného zisteného skutkového stavu (ktorý vychádza a súčasne ho potvrdzujú aj dôkazy predložené žalobcom) vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu, tak nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený

žalobcovi neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka. Z predloženej zmluvy o postúpení jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (podľa názoru odvolateľa neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Predmetné postúpenie neexistujúcej pohľadávky je pre obchádzanie zákona absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

11. Podľa názoru odvolateľa okresný súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania v rozpore s ustálenou judikatúrou. V tejto súvislosti poukazuje na závery v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.11.2018, sp.zn. 3Cdo/145/2017, v ktorom sa dovolací súd stotožnil so záverom odvolacieho súdu, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Dovolací súd v rozhodnutí uviedol, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona o PZP, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti.

12. Vzhľadom na súhrn všetkých prezentovaných dôvodov a skutočností sa odvolateľ domáha, aby dovolací súd rozhodnutie okresného súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

13. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiada napadnutý rozsudok potvrdiť z dôvodu vecnej správnosti a žiada priznať náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

14. Podľa názoru žalobcu jeho aktívna legitímácia je preukázaná platnou zmluvou o postúpení pohľadávky, preto právne posúdenie a odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu v otázke namietanej aktívnej legitímácie je zrozumiteľné a správne. Zdôraznil ďalej, že mu bol postupovaný nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorý má poškodený voči žalovanému ako poisťovníkovi škodcu. Žalovaný akceptoval postúpenie pohľadávky, čo je napokon zrejmé aj z toho, že čiastočné poistné plnenie poukázal na účet žalobcu, ako postupníka. To preukazuje, že žalovaný v čase pred podaním žaloby nemal najmenšiu pochybnosť o postúpení pohľadávky, teda sám potvrdil aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu už v rámci likvidácie poisťnej udalosti. Keďže zo strany žalovaného bolo poskytnuté čiastočné poistné plnenie, nemôže byť sporné ani to, že poškodenému vznikol nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného vozidla. Prenájom náhradného vozidla je totiž súčasnou judikatúrou považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu. Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry nespôsobuje rozpor s ustanovením § 524 OZ, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Uvedené zastrešuje jeden dokument a to predložená zmluva o postúpení pohľadávky, v zmysle ktorého došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Akékoľvek tvrdenia žalovaného o neexistencii predmetnej pohľadávky, neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky a rozpore s ust. § 524 OZ hodnotí žalobca za neopodstatnené. Podľa jeho názoru bolo v súdnej veci preukázané aj odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. V zmysle predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru za nájom a súčasne postúpil jemu/žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu. Žalobca odkazuje aj na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/104/2019 zo dňa 30.5.2019 v obdobnej veci, z neho aj cituje. V predmetnom rozhodnutí

navyše krajský súd konštatoval i platné postúpenie pohľadávky. Napokon takýto záver prijali v ďalších rozhodnutiach odvolacie senáty v skutkovo a právne obdobných veciach napr. sp.zn. 9Co/86/2019 zo dňa 27.6.2019, sp.zn. 6Co/148/2019 z 21.8.2019, sp.zn. 10Co/182/2019 zo dňa 26.9.2019 a ďalšie.

15. Na predmetné vyjadrenie žalovaný/odvolateľ už nereagoval.

16. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej „CSP“), po zistení že odvolanie v zákonom stanovenej lehote podala na to oprávnená procesná strana, proti rozhodnutiu, ktorému je odvolanie prípustné, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, procesným postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 potvrdil ako vecne správny.

17. Odvolací súd poukazuje prioritne na rozporuplný postup žalovaného v rámci vybavovania celej záležitosti, t.j. nielen v priebehu sporu, ale aj v rámci predchádzajúcej likvidácie poisťnej udalosti, keď žalobcovi poskytol čiastočné plnenie nákladov za použitie náhradného motorového vozidla (čiastočne nárok uznal aj plnil), avšak v súdnej veci už modifikoval svoj postoj tak, že namietal/tvrdí neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky s následnou námietkou nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu. Podstatnou argumentáciou odvolateľa je jeho snaha zmluvu o postúpení pohľadávky medzi poškodeným a žalobcom uzatvorenú .... „rozfázovať“ rozborom jej takto rozčlenených častí navodiť dojem obchádzania zákona. Predmetná zmluva ale tvorí jeden celok upravujúci navzájom prepojené viaceré práva a povinnosti jej strán/subjektov. Nepochybne bolo poškodeného/žalobcu dotknuté vzájomné práva a povinnosti upraviť v rámci jednej zmluvy, čo vôbec nie je v rozpore s tým, čo bolo možné na ich usporiadanie použiť/uzavrieť. Viacero relatívne samostatných právnych úkonov náležite argumentuje žalobca, že v rámci zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k jej odplatnému postúpeniu so súčasným započítaním pohľadávky. Pri striktnom prístupe k výkladu práv by bolo možné trvať na tom, aby poškodený najprv uhradil žalobcovi sumu za nájom náhradného vozidla a ten mu vzápätí/ihneď v rámci postúpenia pohľadávky voči žalovanému tie isté peniaze (doslova tie isté bankovky a mince) vrátil. Takýto odvolateľom požadovaný postup konštatovaných procesov odporuje bežnej realite každodenného života, pri ktorej fyzické aj právnické osoby takmer permanentne vstupujú do množstva rôznych právnych vzťahov. Určite sa pritom nejedná o obchádzanie zákona, keďže právny úkon poškodenej a žalobcu nesmeroval k tomu, aby zákon dodržaný nebol. Naopak, takým počínaním by skôr bolo formálne vygenerovanie viacerých až perfekcionalistických zmlúv, ktoré by však nekorešpondovali s bezprostrednou realitou. Uvádzaný záver odvolacieho senátu vychádza z jeho ustálenej rozhodovacej činnosti vo viacerých rozhodnutiach, napr. v rozhodnutí č.k. 10Co/304/2019 zo dňa 30.5.2019, alebo č.k. 10Co/55/2020 zo dňa 13.8.2020.

18. V súhrne hodnotí odvolací súd žalovaným vymedzené odvolacie námietky, ktorými bol v sporovej veci viazaný za nedôvodné, z iných dôvodov (právny titul, výška dennej sadzby nájomného, účelnosť použitia náhradného vozidla) odvolateľ závery okresného súdu nespochybnil a odvolací súd nezistil nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré by bol povinný prihliadať z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP).

19. V spore bolo jednoznačne preukázané, že v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej prevádzkou vozidla poisteného u žalovaného vznikli náklady na vypožičanie náhradného osobného vozidla, nájomný vzťah trval počas doby nevyhnutnej súvisiacej s opravou poškodeného vozidla, ktorú dobu poškodený nemal možnosť ovplyvniť. Takéto zmenšenie majetku/škody je povinný nahradiť v rozsahu nutne aj účelne vynaložených nákladov žalovaný (§ 4 ods. 2 písm. a/ zák. č. 381/2001 Z.z.) a to v okolnostiach súdnej veci postupníkovu dotknutej pohľadávky žalobcovi.

20. Aj v súvisiacom výroku o priznaní príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania) hodnotí odvolací súd vecnú správnosť rozhodovania okresného súdu. Je jednoznačné, že okresný súd dôvodnosť tohto nároku vyvodil z ustanovení § 11 ods. 6 písm. b/ v aplikácii s § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z.z. a v spojení následne podľa § 517 ods. 2 OZ. Z dokazovania mal preukázané, že hoc žalovaný šetrenie skončil dňa 18.4.2018, vychádzajúc z ustanovenia § 11 ods. 7 zák. 381/2001 Z.z. bol povinný do 15 dní poskytnúť po skončení prešetrenia poisťnej udalosti poisťné plnenie, čo neučinil, napokon v súdnej veci sa preukázalo, že žalobca nárok na časť nevyplateného poisťného plnenia má, následne tak od prvého dňa po uplynutí 15.dňovej lehoty patrí žalobcovi nárok na úroky z omeškania vo výške stanovenej v súlade s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Okresný súd náležite vysvetlil v dôvodoch svojho

rozhodnutia (s ním sa odvolací súd stotožnil) prečo pri rozhodovaní o nároku žalobcu na úroky z omeškania neaplikoval závery rozhodnutia NS SR prijaté vo veci 3 Cdo 145/2017 z 22.11.2018.

21. V bezprostredne súvisiacom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania okresný súd postupoval v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, keď priznal žalobcovi/ úspešnému voči žalovanému (neúspešnému v spore) nárok na ich náhradu.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP odvolací súd žalobcovi/úspešnému v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v celom rozsahu voči žalovanému/v odvolacom konaní neúspešnému. Dodáva zároveň, že aj o výške náhrady trov tohto odvolacieho konania rozhodne postupom podľa § 262 ods. 2 CSP okresný súd.

23. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolanom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.